

gati ubogim beguncem ali ranjencem, svoje lastno stanovanje jim prepusti, oskrbi jih z obleko in hrano, s prihajajočimi sovražniki se pogaja, da bi obvaroval ubogo civilno ljudstvo pomora. Misijonar pomaga vsem brez razlike stanu, starosti, vere. Kdor koli je v stiski, se lahko k njemu zateče. Od dojenčka do umirajočega starčka, vsi so deležni njegove pomoči. Še za mrliče poskrbi, da dobe dostojen grob, kar je na Kitajskem tudi važno. Kdaj so te poganske množice videle kaj takega? Vera, ki misijonarja sili k tem čudovitim dejanjem, mora biti res iz nebes. In trdi pogani prihajajo k misijonarju s prošnjo, naj jih sprejme v katoliško vero. Med temi prosilci niso samo ubogi ljudje, ampak tudi mnogi iz odličnih stanov. Cele vasi so se že javile za krst in sprejem v katoliško Cerkev.

Sovražnik križa. Belgijski list »Libre Belgique« poroča iz Eisenborna o naslednjem dogodku: V Eisenbornu in v vsem obmejnem pasu se govori o čudnem pripetljaju, ki se je dogodil v mestecu Eichsheit, katero leži v Nemčiji ob belgijski meji, nasproti Eisenbornu. Prišel je v Eichsheit delavec, ki je določen za delo v obmejnem trdnjavnem pasu (Sigfridova črta). Iskal je stanovanja. Neka dobra katoliška žena mu je hotela dati v najem primerno sobo. Ko zagleda delavec v tej sobi razpelo, viseče nad posteljo, začne ostudno preklinjati z zahtevo, da mora križ izginiti iz sobe. Gospa noče o tem nič slišati. Delavec gre dalje. Išče od hiše do hiše, toda nikjer ni dobiti sobe. Vrne se

h gospe, ki je imela sobo na razpolago. Sobo vzame v najem z obljubo, da bo križ pustil viseti na steni. Drugi dan zjutraj se gospa potrudi, da bi delavca zbudila. Vse klicanje in trkanje ne pomaga nič, delavec se iz sobe ne oglasi. S silo odprejo vrata. Nudi se jim čuden prizor. Delavec sedi mrtev na stolu. V rokah drži križ, ki ga je vzel s stene, ter ga tišči h kolenu. Hotel ga je zlomiti, pa ga ni mogel; prej ga je dohitela smrt. Ali ni to očitna kazen božja?

Vodna zadruga v Slovenski Bistrici

Pred dvema letoma so se začele priprave za ustanovitev Vodne zadruge v Slov. Bistrici, ki naj bi imela nalogo regulirati reko Ložnico in potok Bistrico. Prav pridnemu, iz lastnega nagiba javnemu delavcu g. Maleju Mirku se je po truda polnem delu posrečilo spraviti vse priprave v pravi tek. Vsi kraji ob omenjenih vodah trpe radi stalnih povodnji in na zamočvirjenju. Reči se mora, da so se izkazali posebno kmečki ljudje s pripravljenostjo za izsušitev, in to po pravici, kajti okoli 150 ha zamočvirjene zemlje bi se z regulacijo spremenilo v produktivno in kmetijstvu donosno zemljo. Z regulacijo se je že začelo, in sicer pri izlivu Ložnice v Dravirjo v makolski župniji. Koliko bo delo stalo, se še ne more reči, vsekakor pa nad 10 milijonov din. Prizadeti kmetje so volj-

700letnica minoritskega samostana v Ptuj, združena z vseslov. tretjeredniškim kongresom 5., 6. in 7. avgusta,

Polovična voznina za udeležence je te dni dovoljena, in to: 5., 6. in 7. avgusta. Zato nabavite čimprej proslavno knjižico in znak!

Spominska knjiga je že izšla! Naročite jo takoj pri Minoritskem samostanu v Ptuj!

*

Novo odkrita mesojedka

Neki rastlinoslovec iz Seattlea je človeštvu sporočil, da je našel sedaj pravi pripomoček za uničevanje kobilic. Odkril je rastlino, ki prebavlja s pravim užitkom živali in vsako vrsto mesa. Rastlin, ki »jedo« meso, je sicer zelo dosti, toda nova mesojedka je majhna, se da povsod gojiti in je tako požrešna, da požira poleti neprestano kobilice, pozimi pa, ko je njen tek še posebno velik, ji je rastlinoslovec ponudil klobasice, ki ji še zlasti ugajajo. Ameriški raziskovalec pravi, da bi okrog polj lahko nasadili grede s takšnimi klobasojednimi rastlinami, kobilice bi potem ne mogle do polj. Rastlino je mogoče gojiti tudi v lončku in rastlinoslovec jo imenuje »kobra s korenino«. Živali privablja s

V mrežah greha

30

»Ubogi fant,« se je naposled oglasila ena izmed njih. »Prost bi rad bil, a jaz čutim, da ga Bog ne bo izpustil iz ječe, dokler ga ne bo vzljubil. Ko bo začel Boga ljubiti, se bo gotovo rešil. Ker Bogu ni nič nemogoče...«

»Oh, ko bi ga le mogli pripraviti do tega, da bi zaupal v Boga in ga ljubil,« je vzdihnila Alojzija.

»To bo težka naloga!« je pripomnila bolnica, ki je Štefana v srcu obsojala zaradi besed, ki jih je pisal proti Bogu.

»Jaz mislim,« se je spet oglasila prva, »da bi bilo dobro, če bi se obrnili na tamošnjega duhovnika.«

»Štefan je že omenil, da mu je g. župnik govoril o veri in spovedi, a on se ni zmenil za to,« je rekla Alojzija.

»Poskusimo še enkrat,« je rekla prejšnja bolnica. »Jaz predlagam, naj se pelje gospodična Alojzija v Ellington in gospodu župniku vse pojasni.«

Predlog je bil soglasno sprejet. Alojzija je izjavila, da se bo takoj naslednjega dne peljala v Ellington.

Alojzija se je z jutranjim vlakom res odpeljala. Župnika ni našla v jetnišnici.

»Ali bi mi mogli povedati, kje ga najdem,« je vprašala pisarniškega uradnika.

»Stanuje v tisti hiši, ki stoji tik katoliške cerkve.«

Alojzija je šla proti cerkvi. Ustavila se je pred skromno hišo, ki je stala poleg cerkve.

Iz hiše se je slišalo petje. Glas je bil ženski, starijav in tresoč.

Močno je potrkala na vrata. Petje je utihnilo, takoj nato pa se je slišalo vprašanje:

»Kdo je?«

Alojzija je brez odgovora vstopila in šla naravnost v kuhinjo.

Sprejela jo je starejša ženska, ki jo je precej nezaupno motrila.

»Kaj hočete?« je vprašala ne preveč prijazno.

»Z gospodom župnikom bi rada govorila.«

»Ni doma.«

»Kdaj se vrne?«

»To vesta samo on in Bog. Ali ga hočete peljati k bolniku?«

»Ne.«

»O, potem ste zaradi poroke prišli? Kar pojdite in se jutri vrnite!«

»Jutri ne bom mogla priti,« je mirno odvrnila Alojzija. »Danes sem se zato pripeljala iz Pikertona, da bi z njim govorila.«

»O, vi ste se iz Pikertona pripeljali? Takoj se mi je zdelo, da sem vas že nekje videla.«

Stopila je pred Alojzijo in si jo natančneje ogledovala.

»Sveta nebesa, vi ste, gospodična Alojzija! Kar groza me popada, če pomislim, da ste tako daleč prišli in jaz bi vam skoraj vrata pokazala. Le pridite in se vsedite! Kako se počuti gospa Kmicic, ki jo je

ni z lastnim delom odslužiti delež zadruga, katerega jim določi nadrejena oblast v zvezi z njenimi prispevki. Vsi delavci, ki so zaposleni pri regulaciji, so torej člani Vodne zadruga. Želeti je, da bi članstvo na ta način naraščalo, zato se naj dela z delavci na dve skupini, to je 14 dni eni, 14 dni pa drugi, kar je prvotno tudi bilo določeno. S tem bi se nudila možnost za služka najširšim krogom domačega prebivalstva, deleži, oziroma število članstva zadruga bi pa narastlo, kar je v splošno korist priporočati. Nedomačini se ne sprejemajo na delo in to iz razloga, ker so delavci člani zadruga, katere delež odplačujejo z delom. Kr. banska uprava je za začetek dala 90.000 din. Narodnemu poslancu Kobanu in senatorju Schaubachu se je pa posrečilo, da sta izposlovala od gradbenega ministra dr. Kreka nadaljnjih

200.000 din, kar je nakazano v izplačilo, tako da se delo lahko nemoteno nadaljuje. Hvale vredno in lepo je, da se prizadeji kmetovalci ne pritožujejo, pa čeprav se marsikatera parcela zmanjša ali pa preseka. V tem so lahko Makolčani marsikom v zgled, saj so s tem pokazali lepo zavednost in enotnost.

Izvesti se namerava še komasacija zemljišč. Trajalo bo nekaj let, preden bo delo končano, toda led je prebit in začetek storjen, prebivalstvo pa prosi še božjega blagoslova za svoje delo. S tem je storjen prvi začetek združne regulacije rek in potokov v bivši mariborski oblasti, ki je dokazal obenem lepo sodelovanje med ljudstvom in oblastmi. Ljudstvo je dalo pobudo in začetek, samo se žrtvuje z delom in ustvarja tako prihodnjim rodovom boljše bodočnost.

ravnal tako neprevidno, da se je sprožila in je zadela krogla neprevidneža v levo nogo.

Tovorni avto zgorel z drvmi vred. Avto-prevoznik Alojzij Sajevic iz Arje vasi pri Petrovčah je peljal s svojim tovornim avtomobilom drva proti Celju. Med vožnjo se je vnel motor in plameni so uničili avto z drvmi vred. Sajevic je oškodovan za 80.000 din.

Strupeni plini zastrupili hlapca. V šent Pavlu pri Preboldu je izpraznjeval greznico hlapec Ivan Oplotnik. Ker so se razvili v greznici strupeni plini, so omamili hlapca do nezvesti. Oplotnika so potegnili hitro iz greznice in ga prepeljali v celjsko bolnišnico, kjer pa mu niso mogli več pomagati radi hudega zastrupljenja.

Po neprevidnosti zgubil 1900 din. Sredi minulega tedna je peljal mali posestnik Jože Petrič iz Malih Lipljenj na Dolenjskem v Velike Lipljene konja h kovaču, da bi mu ga podkopal. V istem žepu je imel denarnico z 19 stotaki, žepni robec in dozo za cigarete. Pod klancem je segel v žep po cigarete in pri tem mu je padla na tla denarnica. Kmalu za tem je srečal mladega dalmatinskega krošnjara. Neprevidnež je opazil zgubo denarja šele na cilju pri kovaču. Takoj se je obrnil s konjem in preiskal vso pot, ker je vedel, da je imel denar še do podklanca in preden je srečal Dalmatinca. Listnice in Dalmatinca ni bilo nikjer. Neka ženska je še izpovedala Petriču, da je videla, kako je hitel po stezi v gozd Medvedica krošnjara, po katerem poizvedujejo orožniki.

Motociklist zadel v kolesarja. Na poti z Jesenic skozi Hrušico je zadel z motornim kolesom župni upravitelj Hermenegild Srebrnič z Goriškega ob kolesarja, tovarniškega delavca Resmana iz Slovenskega Javornika. Trčenje je bilo tako hudo, da sta padla na cesto nezvestna motociklist in kolesar. Poškodbe g. Srebrniča so lažjega značaja, medtem ko je Resman hudo poškodovan.

Novice

Nesreče

Smrtna nesreča ga je doletela ob priliki premestitve. Janes Lasnik, 38 letni ključavničar državnih železnic, je bil prestavljen v Maribor. Na vožnji s Sušaka v Maribor so mu vagoni strli nogo. Poškodovane ga so spravili v mariborsko bolnišnico, kjer je podlegel zastrupljenju krvi.

Oče treh nepreskrbljenih otrok žrtev prometne nesreče. Na cesti od Melja v Mariboru proti št. Petru so našli 25. julija zjutraj s strto hrbtenico, razbito glavo in s polomljenimi udi mrtvega 30 letnega zidarskega delavca Antona Mlinarič. Mlinarič je bil zaposlen pri gradnji nove carinarnice v Mariboru, a premeščen je bil v Gornjo Radgono in ravno na poti na drugo delo ga je smrtno povozil avto ob treh zjutraj. Smrtno ponesrečeni zapušča ženo in troje otrok.

Smrtno povozen. Na cesti ne daleč od Selnice ob Dravi je podrl osební avto

47 letnega zidarskega pomočnika Ivana Šerblina iz Selnice in ga je vlekel nekaj časa s seboj. Mož je dobil po vsem telesu tako hude poškodbe, da jim je podlegel kmalu po prepeljavi v mariborsko bolnišnico. Avtomobil je, ne meneč se za povozenega, nadaljeval vožnjo, vendar so ga zadržali orožniki v Dravogradu.

Višek požarnih nesreč v ptujskem okraju. V ptujskem okraju bodo dosegle letos požarne nesreče rekordno število. Statistika izkazuje za celo lansko leto 70 požarov v okraju Ptuj. Letos pa je od novega leta v sedmih mesecih gorelo že v 60 primerih in znaša povzročena škoda 1.316.250 din. Ako se bodo požari še stopnjevali, bo žalibog dosegel letos ptujski okraj višek in bo zaključil požarno bilanco s številom 100.

Neprevidnost se je maščevala. 16 letni posestnikov sin Slavko Čuček od Sv. Bolfenka v Slov. goricah je našel na pisalni mizi svojega očeta pištolo, s katero je

zadela taka nesreča zaradi sina? In kaj dela sestra, in kako se že imenuje...«

»Benigna.«

»Da, da, da. Sestra Benigna. Zlata duša, prava svetnica.«

Alojzija se je medtem vsedla.

»Morda se čudite temu,« je nadaljevala starka, »da babico Dugan najdete v elligtonskem župnišču. Takoj vam bom vse razložila, medtem pa skuhalo čaj... Veste, pred šestimi meseci sem čitala v nekem katoliškem listu oglas, da tukajšnji gospod župnik potrebuje starejšo gospodinjo. Ker sem se prejšnjega dela že naveličala, sem se oglasila tukaj in dobila mesto.«

»Prepričana sem, da je ta služba prijetna.«

»Prijetna? No, v gotovem oziru že, a povem vam, da bi čisto raje bila na svojem prejšnjem mestu, kjer mi ni bilo treba za nikogar skrbeti. Oh, z gospodom župnikom je križ!«

Medtem je voda zavrela. Gospa je pripravljala čaj in pri tem nemoteno nadaljevala:

»Takega človeka še niste videli. Verujte mi, da je težje na njem obdržati zimski plašč kakor na dežju suh ostati. Pretekli teden, ko je bilo tako mrzlo, je na cesti slekel plašč in ga dal prvemu potepuhu, ki ga je srečal. Nato sem ga pregovorila, da si je kupil nov plašč. Mislite, da ga še ima? Kaj še! Pred tremi dnevi je tudi tega dal beraču. Oh, kak križ imam s tem človekom! A to še ni vse. Le poslušajte. Danes zjutraj sem mu pripravila dober zajtrk. Mislila sem si, da se mora človek v takem

pasjem vremenu dobro pokrepčati. A on vam pride iz cerkve in mi pove, da ne bo zajtrkoval. In zakaj ni jedel? Ker je bolan in ni mogel jesti.«

»Boln je?« se je zavzela Alojzija.

»Pa še kako bolan! Ves prehlajen. Ponoči so obesili nekega Italijana. Gospod župnik ga je spremljal pod vislice, nato je pa šel v cerkev in je vso noč preklel na mrzlih tleh ter molil za dušo obešenca. Zjutraj sem mu rekla, naj ostane v postelji, da se spoti. On je odkimal, češ da mora obiskati nekaj ubogih družin in bolnikov. Naročil mi je, da ga naj iščemo pri Grantovih, če bi ga kdo prišel klicat k bolniku... Oh, križ je s tem gospodom, križ! — Če ne bi vsega sama videla, ne bi verjela, da so taki ljudje na svetu. Pomislite, ta človek vsak teden tri noči v cerkvi prebije pred Najsvetejšim. Če bi si upala kaj reči, bi mu povedala, da s tem greši zoper peto božjo zapoved, ker ne pazi na svoje zdravje. Oh, če bi vedel, da vam pripovedujem o teh stvareh, bi danes morala pobrati šila in kopita.«

»Bodite mirni, jaz mu ne bom nič povedala,« je dejala Alojzija. Izpila je čaj, si nataknila rokavice in vstala:

»Grem h Grantovim, ker nimam časa, da bi čakala nanj. Kje stanujejo Grantovi?«

Gospodinja jo je spremljala do vrat in ji z roko pokazala v smer, kjer bo našla Grantovo hišo.

»Ne boste je, kjer grešili,« je dejala. »Predzadnja je na koncu vasi in najbolj revna.«

Alojzija se je zahvalila in šla. Grantovo hišo je

širokim, odprtim kelihom ki vsebuje med.

Novi francoski krvnik

Za naslednika letos umrlega »gospoda iz Pariza« Deiblerja so francoske oblasti imenovale Julesa Henryja Deforneauxa. S tem je prešla krvniška obrt, ki je bila 120 let v rokah Deiblerjeve rodbine, v popolnoma nove roke.

Nemško cestno omrežje

Po nekem uradnem poročilu obsega nemško omrežje državnih in deželnih cest I. in II. reda 211.877 km, utrjenih občinskih cest pa je 191 tisoč 348 kilometrov. Če prištejemo še državne avtomobilske ceste, ki merijo 3000 km, razpolaga Nemčija z okoli 400.000 km prvovrstnih cest.

POŽARI

Na Pobrežju pri Mariboru se je pojavil ob šestih zjutraj rdeči petelin v gospodarskem posloju posestnika Ivana Jelenič. Ogenj se je hitro širil in je ogrožal tudi stanovanjsko hišo. Gasilec je uspešno, da so nesrečo zajezili, vendar znaša škoda 25.000 din.

Z avtomobilom so se peljali gasilci od Sv. Miklavža pri Ormožu na župni zlet v Ptuj. Na cesti skozi vas Prvenci pri Sv. Marku niže Ptuja so opazili gasilci v avtomobilu, da so začeli goriti hlevi posestnika Martina Galuna v Prvencih. Ustavili so avto, poklicali na pomoč domačine in so v teku pol ure pogasili ter preprečili požar, ki bi bil vpepeli poleg gospodarskega posloja še stanovanjsko hišo. Kako je nastal požar, ni znano.

Razne novice

Važno opozorilo kmetovalcem. Okrajni kmetijski referent je sporočajo vsem kmetovalcem, da je kr. banska uprava ukinila vse podpore za cement pri gradnji gnojničnih jam. Podpor v ta namen torej ni mogoče dobiti. Pač pa je okrajni kmetijski referent vsakemu kmetovalcu na razpolago z načrti in nasveti pri gradnji gnojničnih jam. V najkrajšem času se bo pa dobil trošarine prost cement za zgradbe, ki služijo kmetijstvu. Cement bo tako skoraj za polovico cenejši. Trošarine prost cement bo pa mogoče dobiti samo na priporočilo okrajnega kmetijskega referenta. Z ukinjenjem trošarine na cement za kmetijske zgradbe bo ustrezno vsem kmetovalcem brez razlike, dočim so doslej podporo dobili samo nekateri.

Po 40 letni borbi dograjena cesta. Delavci so te dni dokončali dela na novi cesti Trnovlje—Arclin pri Celju toliko, da se po novi cestni zvezi lahko vrši promet. Cesta, ki je dolga 2116 m, je stala 200.000 din. Omenjeno vsoto je skoraj vso prispeval cestni odbor, občina je pomagala z odkupom sveta in kulukom. Borba za potrebn

no novo cestno zvezo se je vztrajno vodila polnih 40 let.

Velika prireditev Ljutomerskega Kola vozačev in jahačev. Na dirkališču Cven pri Ljutomeru bo veliki derby-meeting v nedeljo 13. in na Marijin praznik 15. avgusta. Zaključek prijav je v soboto, dne 5. avgusta, ob 12. uri. Prijavno mesto: Žitek Franc, Ljutomer. Prijavnina se nakazuje istočasno s prijavnico, sicer je ta neveljavna. Pregled konj se vrši 13. avgusta ob 14. uri na dirkališču na Cvenu. Zunanji vozačem so hlevi, seno ter slama brezplačno na razpolago na Moti.

Materina ljubezen premaga vse težave in ovire. Antonija Kalšek, 46 letna poljska delavka iz Slov. Bistrice, je imela 14 otrok, od katerih je ostalo pri življenju še šest. Eden njenih sinov je pri vojaki v Mostarju v Hercegovini, drugi v Nišu v Srbiji. Ker Kalškova ni imela denarja za prevoz po železnici, je obiskala oba sina peš ter bosa. Na potu je bila od 1. maja do zadnjih dni, ko se je zopet vrnila s tako daljne poti najprej v Mostar in od tam preko Črne gore v Niš.

Pred 30 leti 70 minut — danes le 7 minut. Francosko letalstvo je slavilo 25. julija tridesetletnico prvega poleta čez Rokavski preliv, kateri se je posrečil letalca Bleriotu. V spomin na ta dogodek je francoski letalski minister Guy la Chambre z letalom odpotoval v London in se sestal z angleškim letalskim ministrom Kingsley Woodom. Neko angleško potniško letalo, ki redno vzdržuje letalsko zvezo med Londonom in Parizom, pa je prejelo nalog, da na poti iz Pariza v London natanko preleti progo, po kateri je Bleriot prišel s svojim letalom v Anglijo. Bleriot je rabil

Bodoče matere morajo paziti, da se izognejo vsaki lenivi prebavi, posebno zaprtju, z uporabo naravne »Franz-Josefove« grenke vode. »Franz-Josefova« voda se lahko zavziva in učinkuje že po kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. S-br. 15.483, 25. V. 35.

za svoj polet 70 minut, angleško potniško letalo pa danes le 7 minut.

Sadjarški izlet. Podružnica SVD v Ormožu priredi v nedeljo, 20. avgusta, poučni izlet sadjarjev v Slovenske gorice. Odhod iz Ormoža ob 7.23 z vlakom do Žerovinec. Od tu peš skozi Cerovec, kjer bo ogled rojstne hiše Stanka Vraza in posestev grofa D. Avernassa. Preko Velican gremo v krasni Jeruzalem, kjer bo v cerkvi ob 11 sveta maša. Po sv. maši odmor in kosilo, katero naj vzamejo udeleženci s seboj. Popoldne ogled sadovnjakov in vinogradov g. Hintzeja iz Ptuja, lepega »Temnarjac«, last križniškega reda, in vinogradnih posestev tega reda pri Sv. Miklavžu. Od Sv. Miklavža odhod peš in z vozovi do večernega vlaka v Pavlovce. Izleta se udeleži tudi okrajni kmetijski referent iz Ptuja, ki bo med izletom predaval o posameznih panogah kmetijstva. Vsi sadjarji so vjudno vabljeni!

Banovinska kmetijsko-gospodinjstva šola v Svecini, p. Zg. Sv. Kungota, prične decembra novo šolsko leto, ki traja do 31. oktobra naslednjega leta. V šolo se sprejemajo samo kmečka dekleta. Med šolskim letom ni nikakih počitnic. Učenke stanujejo v zavodu, kjer se vrši tudi pouk. Namen šole je izobraziti dekleta za dobre kmečke gospodinje, jim vcepiti veselje do kmečkega dela in jih ohraniti kmečki hiši. Temu primerno je usmerjen tudi pouk, ki obsega: verouk, vzgojstvo, gospodinjstvo, življoznanstvo, gospodinjstvo, zdravstvo, živinorejo, mlekarstvo, vrtnarstvo, sadjarstvo, poljedelstvo, narodno gospodarstvo in zadrugništvo, kmetijsko knjigovodstvo, veterinarstvo, čebelarstvo, vinarstvo in kletarstvo; posebno pa se dekleta vadijo kuhanja, šivanja, pranja, pletenja, preje, urejevanja hišnih prostorov in raznih gospodinskih ter gospodarskih del, ki so potrebna vsaki dobri kmečki gospodinj. Oskrbovalnina znaša 350 din na mesec. Kmečkim dekletom, katera zaradi težkih gospodarskih razmer ne morejo plačati celotne oskrbovalnine, podeljuje kr. banska uprava primerne štipendije, ki se ravna po premoženjskih razmerah. Dekle, ki želi vstopiti v šolo, mora biti stara najmanj 16 let, popolnoma zdrava in нравno neoporečna. Lastnoročno pisani in z 10 din banovinskim kolkom kolkovani prošnji se naj

Največja cementna peč

V tovarni portlandskega cementa v Opoljah v Gornji Šleziji bodo letos zgradili največjo cementno peč na svetu. Dolga bo 120 m, nje premer bo 4 m in bo tako imela prostora za 5000 ton cementa. Po zgraditvi te velikanke se bo zmogljivost zgornješleske cementne industrije znatno dvignila.

Denar iz mleka

Italijanska kovnica je nakovala nov drobiž v vrednosti 800 milijonov lir. Gre za kovance po 2 liri, 1 lro, 50 in 25 centesimov. Zanimivo je, da so vsi kovanci iz nove kovine akmonitola, ki uporabljajo pri njegovi izdelavi določene sestavine mleka. Novi denar se od dosedanjih kovancev razlikuje le po nekoliko temnejši barvi kovine.

z lahkoto našla. Potrkala je na vežna vrata. Odprlo jih je drobno štiriletno dekletce.

»Ali je gospod župnik pri vas?« je vprašala Alojzija in stopila v vežo.

Deklica je prikimala in z roko pokazala na zaprta vrata.

Alojzija se je nekoliko razgledala. Na desni strani so bila ena vrata odprta. Alojzija se je ustavila pri njih. Pred seboj je videla revno sobo. V eni postelji je ležala žena z nekaj tednov starim otrokom v naročju. V drugem kotu je stala stara vojaška postelja. Na njej je ležal mož kakih petintridesetih let. Noge je imel povite. Sredi sobe je stala železna peč.

Alojzija je šla dalje. Odprla je vrata, za katerimi je moral biti gospod župnik. Zagledala je nenavadno sliko. Od enega do drugega kota kuhinje je bila napeta vrv. Na njej so se sušile plenice. V kotu poleg vrat je bil vodovod. Pred njim je stal župnik. Sklanjal se je nad škaf in pral. Tako je bil zatopljen v delo, da se je šele takrat ozrl, ko je Alojzija zakašljala. Pogledal jo je z otroško nedolžnostjo. Nenaadni obisk ga ni spravil v zadrego. Za hip je prenehal z delom in mirno, ljubeznivo vprašal:

»Česa želite?«

»Gospod župnik, jaz sem prišla iz Pikertona in bi rada govorila z vami.«

»Kdo vam je povedal, da sem tukaj?«

»Ali moram povedati?« je smehljalje vprašala Alojzija, nakar se je tudi župnik nasmehnil.

»Prosim, sedite!« ji je ponudil edini stol, ki je bil v kuhinji. »Povejte, kaj vas je privedlo sem!«

Alojzija je na kratko vse povedala. Ko je končala, je duhovnik sklonil glavo in nekaj časa razmišljal. Nato je dejal:

»Gospodična, to je stara pesem, ki se vedno ponavlja. Kmicic je izvrsten fant, toda o verskih stvarih mu lahko govorim noč in dan, pa nič ne dosežem. On si je vtepel v glavo, da vera ni zanj. Ob ugodnih prilikah bom seveda še govoril z njim. A zdi se mi, da je najboljša, kar moremo storiti, molitev zanj. Prosim Svetega Duha, naj mu presveti pamet.«

»Gospod župnik, ali molite zanj?«

»Da.«

»In boste molili tudi v moj namen?«

»Prav rad, če želite. Sedaj pa z Bogom!« ji je prožil roko in se nato takoj lotil dela.

Alojzija je šla v sobo. Otrok je sedaj bil buden in je jokal. Mati ga je mirila. Alojziji se je zdelo, da še ni videla take materinske nežnosti, kakor je odsevala z bledega obraza te iboge žene. Stopila je k postelji in ljubeznivo vprašala:

»Ali bi vam mogla v čem pomagati? Morda bi prišla otroka?«

Mati se ji je hvaležno nasmehnila. Alojzija je vzela otroka v naročje in se je z njim sprehajala po sobi gor in dol. Otrok je utihnil in jo začudeno gledal.

»Zanimivo, vas ima rad,« je tiho dejala mati.

»Pri drugih joka.«

(Dalje sledi)